Cena 100.000 Mk. Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

PRENUMERATA WYNOSI:
w Kaliszu miesięcznie 2.000.000 Mk.
Z odnoszeniem do domu 2.200.000 Mk.
Na prowincji z przesyłką
pocztową . . . . 2.500.000 Mk.
Zagranicą . . . . 6.000.000 Mk.
Cena pojed. egzemplarza 100.000 Mk.

GAZETA KALISKA

Pismo codzienne, polityczne, społeczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:
Za 1 wiersz milim. lub jego miejsce na str. 1. 2. 3. gr. 10.
Nekrologi gr. 10. zwyczajne gr. 5.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI,
Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91.
Otwarta od 9 do 6 po poł.

№ 15 (7644) Piątek, dnia 18 Stycznia 1924 r Rok XXXII

Co zrobiła ustępująca Rada Miejska?

Jeszcze kilka dni i mieszkańcy m. Kalisza staną do urny wyborczej, aby wybrać przedstawicieli do nowej Rady Miejskiej.

Wątpić należy czy istniała kiedykolwiek lub gdziekolwiek Rada Miejska, która była w stanie zadowolnić wszystkich mieszkańców i stąd i w Kaliszu niezadowolenia, zarzuty a nawet napaści na byłą Radę Miejską, która mogła błądzić i błądziła, w każdym razie była ożywiona najlepszymi chęciami dla dobra miasta i jego mieszkańców. Artykuł ten nie podaje się do publicznej wiadomości w celach wyborczych — broń Boże — rozchodzi się tu o krótkie streszczenie rezultatów pracy zespołu ludzi dobrej woli, którzy pracowali przez 4 lata bezinteresownie dla ogółu

Rada Miejska objąwszy urzędowanie we wrześniu 1919 r. zastała miasto zniszczone przez wypadki wojenne, zdezelowaną gospodarkę miejską w zaczątkach reorganizacji i zbierające się co dzień głodne rzesze bezrobotnych przed budynkiem Magistratu.

Zrobione wówczas było niewiele, względnie prawie wszystko było do zrobienia, tak pod względem organizacji jak i dla uzyskania funduszów potrzebnych dla przeprowadzenia najniezbędniejszych zamierzeń.

Rada Miejska rozwijając w miarę możności finansowej, stopniowo swoją działalność, popierała utworzenie rzemieślniczych spółek zarobkowych, które tak dla odbudowy jak i w stosunku do bezrobocia bardzo dodatnio się zaakcentowały.

Co do budynków miejskich rozpoczęto budowę ratusza i teatru miejskiego, rozpoczęło budowę 6 domów mieszkalnych na Dobrcu, z tych 2 domy wykończono a cztery wyprowadzono pod dach.

Wybudowano dwa gmachy szkolne, 2 domy mieszkalne dla nauczycieli i salę gimnastyczną przy ul. 3-go Maja, a dom mieszkalny dla nauczycieli przy szkole im. Repphana jest na ukończeniu. Wybudowano stodołę dla rolnej gospodarki miejskiej, wozownię dla taboru miejskiego i domek dla stróża w parku miejskim. Dobudowano klatkę schodową z kanalizacją w Przytułku „Opatrzności Boskiej", przeprowadzono remont główny w szpitalu św. Trójcy i przebudowano Folusz i rozpoczęto dobudowę Folusza. Z ulic wybrukowano ulicę Podgórną Cmentarną, Poprzeczno-Cmentarną, Łączną, św. Stanisława Poprzeczno-Wrocławską, ul. 3go Maja, ul. Widok od ul. Cmentarnej do ul. Staszyca przebrukowano ul. 3 Maja, ul. Kolejowa i dojazd do stacji, ul. Ciasną, od Nowego Rynku do ul. Nowej, częściowo ul. Rypinkowską, ul. Wodną; uregułowano i przebrukowano plac przed teatrem miejskim wygruzowano ul. Fabryczną, ul. Staszyca, położono chodnik ul. Górnośląską do stacji. Zplantowano prócz tego boiska przy ul. 3-go Maja i założono boiska sportowe w Parku Miejskim. Przeprowadzono kapitalne remonty mostów przy ul. Złotej, Kanonickiej, Stawiszyńskiej, Ciasnej i przy ul. Narutowicza, położono pokłady na mostach przy ul. Sukienniczej Rypinkowskiej i moście w Parku Miejskim (tak zw. Daragana).

Prócz tego przeprowadzono pomiar miasta według miary metrycznej, a sporządzenie planu regulacyjnego miasta przez profesora politechniki inż. Michalskiego jest na ukończeniu. Sporządzono plany wodociągów i kanalizacji miasta i plany te czekają realizacji w miarę możności zdobycia na ten cel odpowiednich fundduszów.

W dziale aprowizacji miasta zrobiono b. wiele czego dowodem jest fakt, że miasto Kalisz mimo bardzo ciężkich warunków ekonomicznych w czasie istnienia miejskiej aprowizacji, nie było nigdy bez chleba.

Dla zilustrowania ogólnej działalności aprowizacji może posłużyć obrót wydanych przez Magistrat kart żywnościowych w czasie od 1.4 1920 do 31.7 1921 r. W czasie tym wydano 506.751 kart na chleb, 548,710 kart na cukier 191,840 kart na kaszę, 118320 kart na sól, 327817 kart na naftę, 90,942 kart na mąkę i 2200 kart na fasolę, które to ilości środków spożywczych mieszkańcy faktycznie otrzymali. Prócz tego Magistrat utrzymywał 2 sklepy miejskie, sprzedające artykuły pierwszej potrzeby dla regulowania ogólnych cen i 3 składy opałowe miejskie

Finanse miejskie, a w szczególności miejski system podatkowy stanowiący z natury rzeczy o losach gospodarki miejskiej, powinien jako najważniejszy stać na pierwszym miejscu, jednak wobec aktualności odbudowy miasta, stawia się go na drugim planie. Otóż Rada Miejska przez uchwalenie całego szeregu podatków ujęła podatkowość miejską, o ile to w dzisiejszych czasach możliwe, w pewien system stwarzając do tego odpowiedni aparat wykonawczy.

Według zamknięcia rachunkowego za rok 1923 stan długów hipotecznych miasta z końcem 1923 roku wynosił 1319806634 mk. 84 f. Z sumy tej udzielono tytułem pożyczek Magistratowi 1249161205 m. 24 fen., prywatnym dłużnikom 70645429 mk. 60 fen., z sumy tej spłacił Magistrat po dzień 31.12 1923 r. 59248399 mk. 04 fen., zaś dłużnicy prywatni 17043995 mk. 56 fen., z końcem roku 1923 stan długów miasta wynosi zatem 1189912806 mk. 20 fen, prywatnych dłużników 53601436 mk. 4 fen.

Zorganizowana i sprawnie działająca księgowość odpowiada zupełnie wymogom chwili, a odpowiednia gospodarka wydziału finansowego sprawiła, że miasto nie zaciągając wzorem innych miast do chwili dzisiejszej ani feniga pożyczki na bieżące wydatki administracyjne, zamyka sprawozdanie rachunkowe z ogólnej gospodarki miejskiej za 1923 r. bez niedoboru. Jest to fakt trudny do uwierzenia, a jednak prawdziwy.

Szkolnictwo w miarę możności rozwija się i poza wybudowaniem wspomnianych powyżej gmachów dla celów szkolnych Rada Miejska uchwaliła przymus szkolny, spowodowała utworzenie Miejskiej Rady Szkolnej, wprowadziła akcję dożywiania dzieci i popierała w miarę możności pół kolonje letnie.

Obecnie mamy w Kaliszu 10 szkół powszechnych ze 105 oddziałami szkolnymi do których uczęszcza 4500 dzieci, w porównaniu do roku 1919, w którym było 6 szkół z frekwencją 2870 dzieci. Utworzona została również szkoła dokształcająca dla młodzieży rzemieślniczej, która rozwija się pomyślnie i w bieżącym roku ma 28 oddziałów i około 700 uczni.

Przytułki miejskie utrzymywane były w miarę możności materjalnej i do dziś, mimo zaprowadzonych z musu oszczędności, prosperują one bez kryzysów ekonomicznych, jakie miały miejsce w Warszawie.

Aprowidowanie miasta w cukier i tani opał, prowadzone przez obecny Wydział aprowizacyjny Magistratu, wskazuje na wysiłki także i w kierunku przyjścia z pomocą biednej ludności pod względem aprowizacyjnym, a Kuchnia Angielska, gdzie otrzymuje dziennie przeszło 500 osób obiady po niskich cenach i kuchnie ruchome, spełniają również swoje zadanie w kierunku niesienia pomocy najbiedniejszej ludności miasta

Wszyscy wiedzą w jakim stanie znajdowały się szpitale miejskie w 1919 roku.

Nie było wówczas ani środków leczniczych, ani bielizny ani innych środków pomocniczych. Niedomagania te usunięto, utworzono aptekę miejską, filję szpitala w budynku Rygla przy ul. Wrocławskiej, utworzono nowe oddziały lecznicze jak: położniczy, weneryczny itd., dopełniono personel lekarski i dziś szpitale miejskie cieszą się szeroko dobrą opinją, która stawia je w szeregu wybitniejszych szpitali w b. Kongresówce

Wydział ksiąg ludności pracujący z trudem nad rekonstrukcją ksiąg stałych mieszkańców miasta poczynił duże postępy, a Wydział gospodarki miejskiej wykazuje zupełne i celowe ujęcie środków gospodarczych miasta przez wprowa

dzenie własnej rolnej gospodarki miejsk. przynoszącej miastu duże dochody przez zawieranie korzystnych i dłuższych czasu odpowiadających kontraktów, zainicjowanie budowy stodoły i wprowadzenie w czyn zasady samowystarczalności w ramach tejże gospodarki.

Urządzenie nowej części parku w t. zw. „Borku-Lasku" na zasadzie tej samowystarczalności — gdyż cena wyrębu drzewa — pokrywa koszta urządzenia, stanowi poważny krok w dziedzinie upiększenia miasta.

Ustanowiony za Rady Miejskiej Urząd Zdrowia sprawujący nadzór sanitarny nad piekarniami, sklepami rzeźniczymi itp. zakładami i nad ogólną czystością miasta, kontrolę nad jakością środków spożywczych na targu, prowadzi również statystykę sanitarną miasta i zarządza miejskim zakładem kąpielowym, który dzięki pomocy Ligi Narodów w 1923 r. wybudowany został.

Jednym z najważniejszych działów gospodarki miejskiej stanowią przedsiębiorstwa miejskie, jak gazownia, elektrownia, gospodarka leśna i rzeźnia.

W dziale przedsiębiorstw miejskich trzymano się zasady, że wszystkie przedsiębiorstwa miejskie winny pozostawać w zarządzie miejskim i wbrew uporczywie podtrzymywanej tezie, że gospodarka miejska tych przedsiębiorstw na odpowiedniej stopie utrzymać nie potrafi, przedsiębiorstwa te w miarę możności rozwinięto i potworzono z nich dla miasta bardzo poważne źródła dochodowe.

Aby uwydatnić rozwój, względnie powrót do normalnego stanu gazowni, konieczne są następujące porównania. Przed wojną miało miasto około 500 latarń ulicznych i 3000 m3 gazu produkcji na dobę.

W r. 1920 było 70 latarń ulicznych a produkcja gazu odbywała się częściowo i gaz dla miasta dawano tylko w określonych godzinach z dzienną produkcją około 400 m3 na dobę. Dziś mamy 204 latarń, gaz bez przerwy i 3200 m3 produkcji gazu na dobę. Pieców gazowych posiada gazownia 6, w tem częściowo zużytych pieców 4, 1 piec nowy i 1 zamówiony a w połowie wartości zapłacony piec. W gazowni montowana jest obecnie benzolówka, wyzyskująca należycie produkty uboczne, która podniesie dochody gazowni.

Jak wszystkim wiadomo, produkcja siły elektrycznej spoczywała w rękach firmy prywatnej. Aby usamodzielnić sprawę dostarczania siły elektrycznej dla miasta, wybudowano elektrownię miejską przez postawienie 300 konnego motoru Diesla i 1 turbiny wodnej a dalsze dla miasta konieczne powiększenie elektrowni uniemożliwiono w znany ogółowi sposób, o którym tu więcej rozwodzić się nie będziemy. Dziś mamy własną siłę elektryczną i oświetlone ulice, które przed wojną nigdy oswietlone nie były.

Sprowadzono również całkowicie zapłaconą turbinę o sile 110 koni, która z wiosną w miejsce starej 60 konnej turbiny ustawiona zostanie.

Dla podniesienia wydajności gospodarki miejskiej postawiono w lasach miejskich tartak parowy, który przyniesie tejże gospodarce duże korzyści. Stwierdzić przytem należy, że gospodarka leśna pod względem ogólnym jest zupełnie prawidłowa.

Nadmienia się przytem, że poręba leśna przypadająca do cięcia w r. 1923 dotąd wcale wycięta nie została, wobec czego na r. 1924 pozostaje gotowej poręby do wycięcia 51½ morgów. Na tartaku posiada miasto ponadto przeszło 500 m. kub. materjału tartego na składzie.

Rada Miejska w ciągu swej kadencji odbyła 112 posiedzeń ogólnych a praca członków Rady w poszczególnych komisjach gospodarki miejskiej była również intensywną co powziąść można ze sprawozdań Magistratu, gdyż bliższych danych co do ilości tych posiedzeń dla braku miejsca nie podajemy.

Takie są owoce byłej Rady Miejskiej w ciągu lat czterech, które są jednem pasmem kryzysów ekonomicznych i ciągle do rozmiarów katastrofalnych dochodzącej dewaluacji marki polskiej. Rozumie się samo przez się, że Rada Miejska kierując się zawsze, według najlepszej wiedzy i sumienia, wyłącznie dobrem miasta i jego mieszkańców, jak to na wstępie zaznaczono, popełnić mogła wiele błędów i popełniała je nieraz choćby dlatego, że każda nawet najlepiej pomyślana rzecz może w rezultacie okazać się nieodpowiednią, czego dowodem np. sprawa budowy ratusza. Budowa ratusza została uchwaloną pospiesznie pod wpływem zaufania do projektodawcy i wykonawcy które zawiodło.

Pocieszamy się jednak tem, że nikt nie jest nieomylnym i że jeżeli omyłki popełniają rządy państw, parlamenty i inne wysoko postawione zespoły społeczne, to może to przytrafić się i Radzie Miejskiej w Kaliszu. Informując ogół o działalności Rady Miejskiej w powyższem zestawieniu, podajemy sumę faktów dla uświadomienia szerokich kół mieszkańców naszego miasta z dodatkiem, że jedynym kompetentnym czynnikiem do skrytykowania działalności byłej Rady Miejskiej będą ci, których mieszkańcy do nowej Rady wybiorą. Nowa Rada Miejska, jako zespół a nie poszczegól. jej człon. będzie sędzią naszych skromnych usiłowań na niwie społecznej i tej nowej Radzie życzyć tylko wypada, aby rozpoczęte przez byłą Radę zamierzenia i nowe przez nową Radę Miejską uchwalone pomysły gospodarcze doprowadziły nasze miasto do tak pomyślnego stanu, aby nikt nie miał powodu do jakiejkolwiek dalszej krytyki działalności nowej Rady Miejskiej w Kaliszu.

Kalisz, dn. 15 stycznia 1924 r.

Jeden z byłych radnych.

K. KOSZUTSKI.

RADA MIEJSKA.

III.

W kierunku odbudowy zrujnowanego Kalisza, pod względem budowlanym i gospodarczym, okres działalności b. R. M: był bardzo owocny. I mimo, że członkowie b. Rady Miejskiej, mając skierowany z wytężeniem wzrok w stronę odbudowy spalonych domostw, nie zwracali uwagi na stronę estetyki czy praktyczności wznoszonych budowli, — okres ich pracy, bezwątpienia zajmie w kronikach miasta jedną z najlepszych kart.

Boć trudno winić ludzi, którzy za wszelką cenę, z najlepszą wolą i chęcią do odbudowy dążyli lub nakładać na nich odpowiedzialność za niefortunny dobór sił fachowych i wykonawczych.

Dla tego też b. R. M. nie jest przyczyną tej przykrej bolączki, jaką jest osławiony ratusz kaliski, nie jest przyczyną koszarowych koncepcji jego projektu, — nie jest przyczyną horendalnych wprost błędów technicznych i tych wielkich strat, na jakie zostało miasto narażone.

Dotknięcie się i zbadanie sprawy budowy ratusza, dało mi możność przekonania się, jak sprytnie, a nieuczciwie zdołano wciągnąć R. M. w orbitę nieznanych jej prądów, walk i intryg, nurtujących wśród architektów (tam wyżej), dążących do „utrącenia" starego Szyllera, choćby kosztem uznania kiepskiego projektu. Jak sprytnie i również, nieuczciwie wmawiano później w ogół mieszkańców, że ratusz nie jest kończony, skutkiem sporów pomiędzy architektami (tu na miejscu)!

Będąc zdania, że za czarną plamę, jaką stanowi budowa ratusza, winę ponosi kto inny, omówię ją w specjalnym artykule.

Na ukończenie budowy rozpoczętych domów (na Dobrcu, ratusz, folusz, dom przy ulicy Polnej) oraz remontów wszystkich budynków miejskich został uzyskany kredyt 1 miljarda m.

Wg. ówczesnych kosztorysów, kredyt ten, przez R. M. uchwalony powinien był wystarczyć na wspomniane roboty.

Niestety „ósemkowe" czasy, obróciły wniwecz obliczenia, zamieniając miljard na mało znaczącą sumę. Za pieniądze te, wykonać zamierzonych prac nie było można.

Okres pierwszych lat działalności R. M. nazwać można okresem robienia planów pod gmach przyszłej normalnej gospodarki miejskiej.

Obfitość rzucanych projektów, ziszczalnych czy nieziszczalnych — obok łatwości uzyskiwania w tym czasie poważnych funduszów ze Skarbu Państwa, nie nasuwały b. R. M. myśli, że pierwszą rzeczą jest stworzenie stałych, mocnych podstaw finansowych, któreby bez oglądania się na Skarb, egzystencję i rozwój miastu zapewniły. Z natury rzeczy zatem dojść musiało do momentu, że wobec ówczesnych małych obciążeń podatkowych, miasto stanęło w sytuacji krytycznej nietylko finansowej, lecz i administracyjnej. Nie omylę się, twierdząc, że stan taki był powodem ucieczki z placówek, tych, którym łatwa pomoc Skarbowa dawała możność robienia sobie szumnej reklamy.

Ostatni 2 i pół okres prac R. M.. w przeciwieństwie do ubiegłego, zaznaczył się dążnością do oparcia dochodów miejskich na trwałych podstawach. Niezwłocznie po powołaniu w maju 1921 roku nowego prezydjum Magistratu, zajęło się temi ważnemi sprawami. Wtedy to smutna rzeczywstość stanęła przed oczyma.

Relacja Magistratu o stanie gospodarki leśnej i konieczności jej uporządkowania, opłakany stan gazowni miejskiej, niewyzyskania gospodarstwa rolnego itp. spowodowały doniosłe dla miasta uchwały, umożliwiające budowę tartaku, rozwój gazowni, budowę elektrowni.

Ustalenie i oparcie na racjonalnych zasadach systemu podatkowego, uratowanie dla miasta gazowni, postawienie własnej elektrowni, uporządkowanie gospodarstwa leśnego, doprowadzenie wydziału gospodarczego do rozkwitu, przez wyzyskanie gruntów, dotąd oddawanych w dzierżawę, uregulowanie spraw czynszowych itp. są fundamentem, na którym można oprzeć w przyszłości gmach dobrobytu Kalisza.

Fundament ten, choć budowany z trudem, choć ci, „czołowi" kaliskiej „trójki" robili co mogli, by zakładanie podwalin osłabić, jest mocny i miejmy nadzieję — przetrwa złą ludzką wolę.

Na tem kończę uwagi o b. R. M. i jej pożytecznej pracy dla społeczeństwa.

Pracę tę przerwały nie brak sił czy dobrych chęci, — lecz krecia robota tych, co nie dbając o dobro sprawy, nie rozumiejąc konieczności spokoju, używali zamiast rzeczowej i potrzebnej krytyki — paszkwilu i jadu.

I życzyć by należało, by przyszła R. M. na wzór ogrodnika, co skrzętnie usuwa chwasty ze swego ogrodu, — bez skrupułów wyrywała ze swego grona warcholstwo i demagogję!

TELEGRAMY.

Ks. biskup Bandurski do strzelców i legjonistów.

WARSZAWA, 17.1. W odpowiedzi na złożone sobie przez związek strzelecki i legjonistów życzenia, ukochany przez żołnierza polskiego i towarzyszący mu stale w doli i niedoli ks. biskup Bandurski przesłał pod adresem związków do Kielc następujący list:

Ukochanym rodakom związku strzeleckiego i legjonistów, którzy raczyli pamiętać o mnie przy tradycyjnym „Opłatku", posyłam serdeczną podziękę za wytrwałą życzliwość i dołączam najgorętsze życzenia, by prace wasze, z najczystszej idei w dobie niewoli i wojny światowej podjęte, wydały obfity owoc w okresie wolności Polski na wzmocnienie potęgi i mocarstwowego stanowiska naszego Państwa.

Cześć!!

(—) WŁADYSŁAW BANDURSKI
Biskup.

Nowe trzęsienie ziemi w Japonji.

OSAKA, 17.1 Miało tu miejsce silne trzęsienie ziemi, skutkiem którego przerwana została komunikacja kolejowa między Tokio i Osaka.

LONDYN, 17.1 Reuter donosi z Osaki: Wskutek trzęsienia ziemi, połączenie telegraficzne i telefoniczne między Tokio a Osaką zostało przerwane. Połączenie kolejowe między Tokio a Jokohamą jest utrudnione.

Na przedmieściu Tokio-Sugano — wybuchł pożar. Koło miejscowości Fuyagawa pociąg kolejowy skutkiem trzęsienia ziemi wpadł do rzeki a 6 pociągów zostało wyrzuconych z szyn. W Tokio zginęły 4 osoby, w Jokohamie 6. W Jokohamie zostało zniszczonych 600 domów.

Dalsze aresztowania w Warszawie.

WARSZAWA, 17.1. (Tel. wł.). Wczoraj aresztowano hr. Tomasza Łubińskiego b. pułkownika armji rosyjskiej, a szefa sztabu faszystów.

Wypuszczanie bonów podatkowych.

WARSZAWA, 17.1 (Tel. wł.). W dniu 30 stycznia rb. zostaną wydrukowane bony podatkowe i będą sprzedawane we wszystkich instytucjach bankowych po kursie franka złotego.

Obcowalutowa pożyczka wewnętrzna.

WARSZAWA, 17.1 (Tel. wł.) Jak się dowiadujemy, Min. Skarbu opracowuje projekt emisji specjalnej pożyczki wewnętrznej za walutę obcą. Ma to być jednym ze środków kredytowych rządu na okres przejściowy. Niezależnie od tego, jak już wiadomo, skarb wprowadzi bony podatkowe oraz 10 proc. obligacje kolejowe.

Ulgi dla rekrutów 1902 rocz. b. ochotników.

WARSZAWA, 17.1 (Tel. wł.). Względem rekrutów rocznika 1902, który przed osiągnięciem wieku poborowego służyli w szeregach siły zbrojnej ochotniczo podczas wojny lub z poboru w charakterze pospolitaków, na mocy rozkazu M. S. Wojsk. są stosowane specjalne ulgi w pełnieniu służby czynnej w wojsku stałem, odnośnie wyszkolenia powyższa kategorja jest traktowa

W dniu 15 b. m. zmarł nagle jedyny syn

ś. p.

ZBIGNIEW SĘP-SZARZYŃSKI

Student Uniwersytetu Poznańskiego.

Eksportacja i pogrzeb ze Szczytnik do Iwanowic w poniedziałek 21 b. m., o godzinie 10 rano, o czem zawiadamia

Szczytniki, p. Błaszki. MATKA.

na na równi z rekrutami tego rocznika. Szeregowych rocz. 1902 posiadających stopnie podoficerskie wzgl. st. szereg. po sprawdzeniu posiadanych przez nich wiadomości dowódcy pułków skwalifikują i o ile ci wykażą dobry stopień wyszkolenia wymagany dla podof. rezerwy, będą traktowani narówni z innymi podoficerami. Natomiast wykazujący dostateczny stopień wyszkolenia w okresie pierwszych 3 miesięcy będą użyci w charakterze instruktorów, a w następstwie skierowani do pułkowej szkoły podoficerskiej. Wszyscy pozostali podoficerowie nie posiadający dostatecznych wiadomości będą traktowani na równi z innymi rekrutami.

Dziesięciomiljardowe kary na paskarzy

WARSZAWA, 17.1 (Tel. wł.). Dotychczasowe kary administracyjne za lichwę, stosowane przez Oddział walki z lichwą w wysokości 200 miljonów marek grzywny i 3 miesiący aresztu bezwzględnego zostały z rozporządzenia Rady Ministrów podwyższone zostały do 10 miljardów marek i 3 miesięcy bezwzględnego aresztu, jako najwyższy wymiar kary, (a kiedy u nas w Kaliszu wezmą się do paskarzy).

Żyto wyżej cen przedwojennych.

WARSZAWA, 17.1 (Tel. wł.). Na giełdzie dn. 15 bm. płacono za żyto na giełdzie osiągnięto 26500000 mk. loco stacja załadowcza. Dowodzi to, że nawet przy nieoficjalnym kursie dolara cena ta przekroczyła już 2.5 dolara. Na rynku odczuwa się brak żyta, wobec czego tendencja jest nadal mocna.

Cennik mąki i chleba.

WARSZAWA, 17.1 (Tel. wł.) Z uwagi na nacisk Oddziału Walki z Lichwą przy Kom. Rządu ceny mąki i chleba nie zostały od dnia wczorajszego przez młynarzy i piekarzy podwyż

Z rynku mięsnego.

WARSZAWA, 17.1 (Tel. wł). W ostatnich dniach zauważono zwiększoną podaż mięsa na rynku. Ceny również nie wzrastają—i gdyby nie kurs dolara należałoby przewidywać zniżkę. Chłopi jednak żądają od hurtowników zapłaty za żywy towar według kursu dolara a nawet i drożej.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

New-Jork	9,85[illegible],000
Londyn	42,[illegible]00,000
Belgja	412,000
Paryż	440,000
Szwajcarja	1,712,000
8% pożycz. złota	12,750,000
4% poż. prem.	500,000
Bony złote S. II A.	1,500,000
Frank zł. podat. na 17.1.	1,900,000
Frank złoty obrachunkowy	1,900,000

ODEZWA

Do Wyborców miasta Kalisza.

Lista Demokratycznego Komitetu wyborczego kandydatów na radnych m. Kalisza, oznaczona

Nr. 5

1) Feliks Bruśnicki, Rejent.
2) Witold Bukowski, Dyrektor Ubezpieczeń Wzajemnych.
3) Pastor Edward Wende.
4) Stefan Falkowski, pracownik bankowy.
5) Stefan Jakubowski, kierow. Szkoły pow.
6) Maksymiljan Makarewicz, Dyrektor Gimnazjum.
7) Maurycy Staniewski, nauczyciel Gimn.
8) Dr. Tadeusz Pawłowski, lekarz.
9) Dr. Franciszek Sulikowski, lekarz
10) Kazimierz Sadowski, sędzia.
11) Antoni Jan Skowroński, geometra przysięgły.
12) Dr. Alfred Dreszer, lekarz.
13) Teodor Wolski, zastępca Dyrektora Ubezpieczeń Wzajemnych.
14) August Marks, urzędnik,
15) Dr. Mieczysław Cichocki, lekarz.
16) Oktawja Olszewska, członek opieki nad ochroną.
17) Stanisław Dobrowolski, kier. Szkoły pow.
18) Dr. Adolf Czajkowski, lekarz.
19) Zygmund Charszewski, nauczyciel.
20) Feliks Matawowski, nauczyciel.
21) Stefan Reppel, urzędnik.
22) Dr. Ludwik Białobłocki, lekarz.
23) Władysław Zieliński, Inspektor Ubezp. Wzajem.
24) Jan Cepelli, nauczyciel.
25) Henryk Ryll, nauczyciel.

Nazwiska te mówią same za siebie. Wymienieni kandydaci są to ludzie pracy, ożywieni najlepszemi chęciami służenia dobru ogólnemu, czego już niejednokrotnie dali dowody.

Wyborcy miasta Kalisza!

Wy wszyscy, którym umiejętne i sumienne prowadzenie gospodarki naszego miasta leży na sercu, wy, ludzie pracy, którzy pragniecie oddać obronę swych interesów w pewne ręce—głosujcie 20 stycznia na listę №5, listę Komitetu Demokratycznego!!

15 stycznia 1924 r.

Demokratyczny Komitet Wyborczy.

KRONIKA

— ZEBRANIE TOW. ODBUDOWY W KALISZU. Towarzystwo Odbudowy w Kaliszu prosi swych członków i osoby zainteresowane o przybycie na zebranie T-wa w dniu 18 stycznia br. o godzinie 7 i pół wieczorem do lokalu Domu Handlowego „Polwinkol" przy ul. Grodzkiej w sprawie dalszych kredytów na odbudowę prywatnych domów, w kwestji których już pewne kroki poczyniono.

Każdy przybywający na zebranie zechce przynieść kosztorys na kompletne wykończenie domu. Zarząd.

— CHLEB SKACZE W DALSZYM CIĄGU. Pomimo, że w Warszawie, Krakowie, Łodzi itd. cena chleba nie uległa podwyżce piekarze kaliscy żądają już za kilo chleba 630 tys., a za maleńką bułeczkę 50.000. Co na to osławiony komitet walki z drożyzną.

— ZMIANA TERMINOW CIĄGNIEN V-ej klasy 8-ej Loterji Państwowej.

Czyniąc zadość życzeniom graczy postanowiła Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej za upoważnieniem Ministerstwa Skarbu przyspieszyć ciągnienia 5-ej klasy 8 Loterji Państwowej i przeprowadzić je bezpośrednio po ukończonem ciągnieniu IV-ej klasy. Wskutek tego wydają kolektorzy losy 4 i 5-ej klasy razem, pobierając cenę za obie klasy.

Ciągnienia 5-ej klasy odbędą się w dniach: 11. 12, 13, 14, 15, 16; 18; 19; 20; 21; 22 23 25 26, 27, 28 i 29 lutego dalej 1; 3 i 6 marca 1923 r.

— Z MASKARADY.

Sobotnia maskarada urządzona staraniem Zarządu Stowarzyszenia Rzemieślników Chrześcijańskich odbyła się przy stosunkowo licznym udziale publiczności. Wesoły nastrój, liczne niespodzianki, dobór masek wywarł na uczestników nadzwyczaj dodatnie wrażenie. Żadnego dysonansu. Oto główne zalety tej miłej zabawy. Z uznaniem podkreślamy fakt ofiarności jak ze strony Zarządu, tak i publiczności, czysty bowiem dochód został przeznaczony na kuchnie ruchome.

Podczas, gdy jedni o tej samej porze w „Europie" stracili przy bufecie miljony, na sali Stow. Rzem. inni w myśl zasady: „Ressacra miser", zasilili fundusze placówki, oddającej nieocenione zasługi najbiedniejszym.

Takich zabaw więcej.

— ROLNICY A PODATKI.

Deklaracje rolników, dotyczące dostawy zboża przeznaczonego na eksport celem pokrycia podatku majątkowego, napływają w ilości bardzo nieznacznej.

W sferach dobrze poinformowanych zjawisko to tłomaczą dążeniem rolników do osiągnięcia na rynku wewnętrznym jaknajwyższych cen zboża w związku z rozpowszechnioną wśród sprzedawców zboża opinją że producenci otrzymywać będą za przeznaczone na wywóz zboże ceny znacznie wyższe.

Rolnicy nie liczą się z tem, że w ciągu lutego

marca ma być pobrana bardzo wysoka zaliczka na podatek majątkowy. Zaliczka ta obliczona będzie w sposób następujący: zapłacona w grudniu 1 zaliczkę w markach polskich dzieli się przez 3500 i otrzymuje w ten sposób sumę franków złotych, jaka powinna być zapłacona tytułem zaliczki na podatek majątkowy w 2 ratach 1-sza rata do 25 lutego rb. 2ga do 25 marca rb.

Suma ogólna zaliczki tej wyniesie około 90 miljonów złot., rolnicy więc zmuszeni będą wyrzucić na rynek bardzo znaczne ilości zboża,— skutkiem czego spodziewać się można obniżki jego cen, a to tembardziej, że przewidywane są egzekucje na płatników podatków, którzy w terminach powyższych nie uiszcza się rat. Specjalne egzekucje stosowane będą do tych płatników podatków, którzy będą posiadali zboże niewymłócone i wogóle zapasy w spichrzach, a należności skarbowych nie uiszczą.

— Z PRASY.

Ukazał się Nr. 2 „Wiadomości literackich". Na jego treść składają się: artykuł A. Sterna o Conradzie, Londonie i Żeromskim, wywiad z A. Zamoyskim i T. Niesiołowskim, fragment będącej w druku książki J. Wasowskiego p.t. „Ludzie nikczemni", korespondencja z Moskwy o rosyjskim ruchu teatralnym, nowela St. Balińskiego p.t.. „Zabity przez lustra", recenzja z nowego tomu poezji Słonimskiego oraz dział bieżący. Jako nowość redakcja „Wiadomości" wprowadziła rubrykę „Książek najgorszych".

OFIARY:

Nieprzyjęte komorne od p. Trębaczkiewicza za czas od 1 kwietnia 1923 r. do 1 stycznia 1924 roku mk. 3750000 składam na dokarmianie biednych dzieci szkół powszechnych

Kunegunda Markowska właścicielka domu przy ul. Wrocławskiej 41.

Aresztowania Faszystów w Łodzi.

W nocy z 13 na 14 stycznia br. policja polityczna łódzka na skutek zarządzeń władz warszawskich i w porozumieniu z władzami sądowemi dokonała całego szeregu rewizji i aresztowań wśród członków tajnej organizacji pogotowia patrjotów polskich.

Rewizja wykazała dużo obciążającego materjału jak np. notatki partyjne, około 150 egzemplarzy roty przysięgi z podpisami i pseudonimami, regulamin Pogotowia Patr. Polsk., znaczną ilość egzemplarzy programu PPP. z podpisami: prezes rady głównej Jan Preter, inżynier, prezes rady wojennej Antoni Rejtan, generał, wiceprezes rady wojennej Jerzy Jurand, generał, członkowie: Czesław Jarema, generał, Witold Syrokomla, gen., Stefan Gozdawa, pułk., Stefan Leliwa, inż., Jan Dąbrowa, przemysłowiec, komendant siły zbrojnej Jerzy Jurand, zastępca komendanta siły zbrojnej Juljusz Czołowy, płk., prezes sądu honorowego Ten, prezes komisji rewizyjnej dr. praw Dębiński.

Ogółem aresztowano 10 osób, które po przeprowadzeniu dochodzenia i przesłuchania zostały wydane władzom sądowym.

Podczas rewizji znaleziono dwa karabiny i dwa rewolwery. Znaleziona broń nie może być uważana za własność PPP., gdyż znaloziono ją przypadkowo u byłych wojskowych.

Łódzki oddział PPP. pozostaje w ścisłym kontakcie z centralą w Warszawie, dlatego odebrane druki są pochodzenia warszawskiego.

Zasługuje na uwagę „Program PPP."

Program powyższy jest podzielony na 6 paragrafów. Paragraf pierwszy podaje przyczyny powołania do życia organizacji PPP.

Wskutek opanowania wszystkich wyższych urzędów państwowych przez jednostki nieodpowiednie, szczególnie zaś przez żydów i przez mniejszości narodowe PPP. uważa za niezbędne stworzenie organizacji, któraby usunęła to zło. PPP. ma być organizacją bezpartyjną „lecz ma si mieć wyraźny kierunek narodowy i która oddałaby się całą duszą uzdrowieniu naszych stosunków państwowych, podniesieniu stanu ekonomicznego".

Paragraf drugi głosi cele PPP. na polu polityki wewnętrznej, zwalczanie partji komunistycznych, niedopuszczanie żydów do urzędów państwowych, żądanie by posłowie posiadali 4 klasy szkoły rządowej, a senatorowie wyższe wykształcenie. Niszczenie i łamanie strajków partji wywrotowych.

Paragraf trzeci. W nim jest mowa o polityce zagranicznej, która powinna być pokojową i dążyć do zachowania stosunków przyjaznych z państwami sympatyzującemi.

Paragraf następny omawia reformy na polu polityki ekonomicznej. Hołduje zasadom własności prywatnej, dąży do zniesienia ograniczeń rządowych dla przemysłu, sankcjonuje związki zawodowe, lecz tylko o charakterze narodowym dąży do zniesienia etatyzmu i monopoli państw., zachowuje 8-godzinny dzień pracy, lecz z zastrzeżeniami.

Kończy się program odezwą by popierać działalność PPP.

W sensacyjnej sprawie wykrycia w Łodzi organizacji PPP. dowiadujemy się jeszcze następujących szczegółów:

Między innymi aresztowani zostali sędzia Jurkowski, znany w tutejszych sferach towarzyskich p. Horodyski, p. Wścieklica i inni z pośród mniej znanych.

W czasie aresztowań i rewizji policja obsadziła również wszelkie wejścia i wyjścia do lokalu, w którym się mieści redakcja „Rozwoju" tak, że przez kilka godzin personel redakcji i administracji nie mógł opuszczać lokalu. Rewizji jednak nie przeprowadzono.

Ze sfer mających styczność z aresztowanymi dowiadujemy się, że organizacja ta miała w tych dniach wnieść o zalegalizowanie jej.

Redaktor H. RADWAN. Wydawca — „Gazeta Kaliska" Spół. z ogr. odp. Druk „Gazety Kaliskiej" Aleja Józefiny 1.